

VỀ SOI BÓNG MÌNH

Thơ: M.H. Hoài Linh Phương (cho tiếng hát TTH)

Nhạc: Ngô Thụy Miên

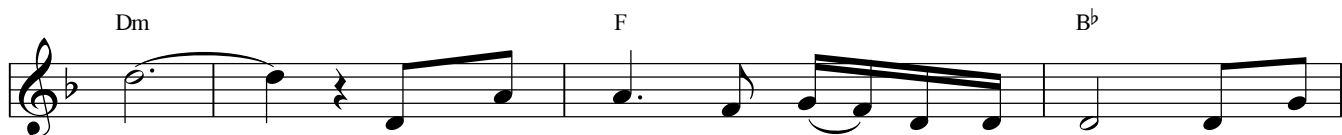
Chậm buồn

Tiếng hát người buồn làm tôi muốn khóc. Trí tưởng chợt về những tháng năm

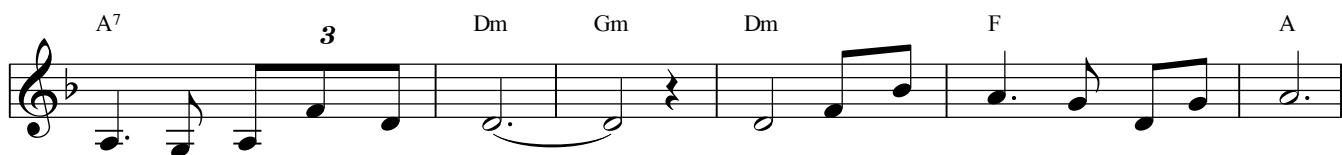
xưa. Tôi cúi mặt dấu giọt buồn trong tóc. Mỏi ngậm ngùi qua hàng lá bay

mưa. Người đánh thức niềm đau nào trở dậy. Tuổi thơ

xa như quá khứ mịt mù. Nghe thấp thoáng bước chân mình trở lại. Những con

đường kỷ niệm đã hoang vu. Chỉ còn dấu chim trên bờ cát ướt.

Thành phố hoa vàng hiu quạnh mùa đông. Cô bé ngày xưa mắt tròn bở

ngỡ. Cách biệt như đời của một giòng sông. Tiếng hát người

buồn hờn tôi bỗng khóc. Khi được một lần nhìn lại tuổi tên. Khi được một

lần soi mình rạng rỡ. Về một khoảng trời biển biệt chưa quên.